

створенню системи центрів допомоги для координації дій щодо збору інформації та надання послуг потерпілим.

Науковий керівник А. О. Шульга

УДК 343.9:343.226

ВАЛЕРІЯ ПАВЛІВНА САЛІВОН

Харківський національний університет внутрішніх справ

ЗАПОБІГАННЯ ТОРГІВЛЕЮ ДІТЬМИ В ІНДІЇ

Торгівля дітьми – це серйозна проблема, яка переважає особливо в Індії. Згідно з доповіддю, опублікованою Державним департаментом США, «Індія є країною походження, призначення та транзиту для чоловіків, жінок і дітей, які зазнали примусової праці і торгівлі людьми більшість проблем торгівлі людьми в Індії є внутрішньою. А ті, хто з найбільш знедолених соціальних верств – даліти нижчої касты, члени племінних громад, релігійні меншини, жінки і дівчатка з виключених груп – найбільш уразливі.

Щодня діти зазнають насильства – це часто на руку людям, яких вони знають, вдома, у школі чи у своїх громадах. За оцінками лише минулого року 1 мільярд дітей зазнали фізичного, сексуального чи психологічного насильства. Майже кожна п'ята дівчинка піддається сексуальному насильству протягом свого життя, і понад 175 000 дітей вперше відвідуючи Інтернет, піддаються потенційному сексуальному насильству та експлуатації.

Торгівля дітьми – це вербування, транспортування, передача, приховування або отримання дітей з метою експлуатації, спричинені застосуванням сили, шахрайства або примусом. Жертви торгівлі дітьми, ймовірно, страждають від депресії та тривоги, а також від ризикової поведінки. Деяких це може призвести до самогубства. Хоча найпоширенішою формою торгівлі дітьми є сексуальна експлуатація, торгівля людьми також набуває форми примусової праці та примусового шлюбу – її часто називають сучасним рабством. За даними Міжнародної організації праці, кожна четверта жертва сучасного рабства – це діти.

В Індії існує велика потреба в об'єднанні і впровадженні всеосяжних механізмів захисту дітей. Індійські діти схильні безлічі вразливостей. В умовах, коли тисячі дітей як і раніше працюють в цегляних печах, на будівельних майданчиках і на сільськогосподарських землях, торгівля людьми заради примусового дитячої праці широко поширена. Крім цього, щодня з'являються жахливі історії про дівчаток, які у віці до 9 років були змушені в секс-торгівлю. Крім того, батьки продають дітей

на фабрику і в галузі, які є вкрай небезпечними для навколишнього середовища.

Гострота проблеми вимагає перешкодити зусиллям уряду доповнювалися просвітою громадськості. Захист дітей є одним з пріоритетів. В той час як програма уряду націлена на попередження таких проблем, як торгівля дітьми в таких районах, де здійснюються операції, вона також стосується аспектів, «спасіння», «відновлення» та «реабілітація».

*Науковий керівник **Бабак Г. С.***

УДК 343.9:343.226

ГЕРМАН ДМИТРОВИЧ СВЄШНІКОВ

Харківський національний університет внутрішніх справ

ОСНОВНІ ВИДИ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ

Переслідування (сталкінг) існує стільки, скільки існують стосунки між людьми. Зараз у багатьох країнах світу переслідування визначається як соціально девіантна і навіть злочинна поведінка. Переслідування часто асоціюється з поведінкою, що включає спостереження, шпигунство, небажані дзвінки або листи, чіплення, цькування та погрози.

Психологи-криміналісти виділяють два основні види переслідувань: проста одержимість і одержимість, пов'язана з коханням. Термін «одержимість» означає психічний стан людини, коли періодично повторюються думки та ідеї, які вона намагається контролювати або втілювати в життя за допомогою різних дій. Всі переслідувачі (стакери) одержимі. Вони часто роками в своїх думках зосереджені на особі, яку переслідують.

Найпоширеніша форма переслідування – проста одержимість. Близько 80 % усіх випадків переслідувань підпадає під цю категорію. Переслідувач, як правило, знає свою жертву через особисті або романтичні стосунки, які існували між ними до початку переслідування. Переслідувач часто дуже прив'язується до стосунків з своєю жертвою, і втрата відносин стає його найбільшим страхом. Переслідувачі з категорії простої одержимості зазвичай не страждають психічними захворюваннями, але мають розлади особистості. Їм притаманні такі риси, як слабка соціальна адаптація, емоційна незрілість, почуття безпорадності і надзвичайна підозрілість. Такі переслідувачі намагаються підвищити свою самооцінку, шляхом пригнічення та залякування жертви. Переслідувач може вдатися до рішучих кроків, якщо його жертва буде намагатися вислизнути з-під контролю. Головною мотивацією таких